

ΕΤΟΣ 57ον

20 Σεπτεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (2938)

Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ θεολογία τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἔδωσε βαθύτερο νόημα στήν ἔννοια τῆς δικαιοσύνης γιά τήν ὁποία ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμός καί οἱ διάφορες θρησκείες τῶν ἀνθρώπων ἐπινόησαν νόμους καί διατάξεις. Ἀκόμη καί ὁ νόμος τοῦ Μωϋσῆ πού δόθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό σέ σύγκριση μέ τό Εὐαγγέλιο εἶναι ἀδύναμος νά ἀποδώσει τό μέγεθος καί τήν πληρότητα τῆς δικαιοσύνης ἐκείνης πού ἀγιάζει τόν ἄνθρωπο καί τόν ἐνώνει μέ τόν Θεό.

Ἡ ἀληθινή δικαιοσύνη εἶναι καρπός πίστεως

Ὁ Ἀπόστολος λέει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά σωθεῖ μέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου» (Γαλ. 2, 16) καί ἐννοεῖ δύο πράγματα: Πρῶτον, ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἐλλειπής καί δέν μπορεῖ νά ἀποδώσει ὀλοκληρωμένη δικαιοσύνη στόν ἄνθρωπο· καί δεύτερον, δικαιοσύνη γιά τόν ἀπ. Παῦλο καί τό Εὐαγγέλιο πού κηρύσσει σημαίνει σωτηρία ψυχῆς καί σώματος. Γι' αὐτό ἐπισημαίνει ὅτι «μέ τά ἔργα τοῦ νόμου δέν μπορεῖ νά σωθεῖ κανένας ἄνθρωπος».

Ἡ δικαιοσύνη γιά τό ἱερό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι μιᾶ ἀνθρώπινη ἢ προσωρινή ἱκανοποίηση τοῦ περί δικαίου κοινοῦ αἰσθήματος. Ἀλλήλα εἶναι ἡ ἀρετή ἐκείνη πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο σέ συνδιαλλαγῆ καί κοινωνία μέ τόν Θεό. Καί μόνο ἡ πίστη στήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ ἔχει τή δύναμη αὐτή. Ἡ πίστη τοῦ Ἀβραάμ στόν ἀληθινό Θεό τόν ἔκανε πατέρα ὀλοκληρου ἔθνους καί σύμβολο δικαιοσύνης, ὥστε οἱ δίκαιοι νά ἀναπαύονται στούς κόλπους του. «Ἐπίστευσε ὁ Ἀβραάμ στόν Θεό, καί ἡ πίστη του ὑπολογίσθηκε ὡς δικαιοσύνη» (Γεν. 15,6). Ἀντίθετα, ἔργα καί πράξεις πού δέν ἐμπνέονται ἀπό τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό δέν ἔχουν σωτηριολογικό χαρακτήρα. Μέ σαφή τρόπο ὁ ἅγ. Μάξιμος λέει ὅτι «τό τέλος τῆς πίστεως εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν».

Ἡ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη εἶναι πηγὴ θεοῦ ἔρωτα

Αὐτή ἡ δικαίωση πού ἀπολαμβάνει ὁ πιστός γίνεται ἀφορμὴ γιά νά ἀναβλη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἔμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

σει ἀπό μέσα του ὁ θεῖος ἔρωτας πρὸς τὸν Θεό. Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀποκαλύπτει αὐτὴ τὴν ἐμπειρία λέγοντας ὅτι «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. 2,20), δηλ. δέν ζεῖ πιά γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ἀλλὰ ζεῖ μέσα του ὁ Χριστός, κι αὐτὸς ἐνεργεῖ, αὐτὸς ἐκδηλώνεται μέσα ἀπὸ μένα. Γι' αὐτὸ ὁ ἅγ. Διονύσιος γράφει ὅτι «ἡ ἔννοια τοῦ θεοῦ ἔρωτα εἶναι ἔννοια πού ἐνώνει καὶ συνδέει» τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεό. Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία νιώθει καὶ ὁ πιστὸς πού μέσα ἀπὸ τὸν πνευματικὸ του ἀγώνα αἰσθάνθηκε τὴ χάρη τῆς θείας δικαιοσύνης νὰ τὸν ἐπισκιάζει.

Ἡ ἀληθινή δικαιοσύνη εἶναι συσταύρωση μὲ τὸν Χριστό, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ Ἀπόστολος. Τὸ «Χριστῷ συνεσταύρωμαι» σημαίνει ὅτι ὅπως ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε γιὰ μένα, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο σταυρώνομαι κι ἐγώ μέσα στὶς ἐντολές του μὲ τὴ δύναμη τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ ὄχι μόνο μὲ δικαιοῦναι, ἀλλὰ καὶ γίνεται ἡ ἀρχὴ νὰ ζήσω τὴν ἐμπειρία τοῦ θεοῦ ἔρωτα. «Ὁ φιλῶν τὸν Χριστὸν μεταμορφοῦται εἰς τὸν Χριστόν», μᾶς ἀποκαλύπτει ἡ σοφία τῶν ἁγίων Πατέρων, δηλ. ἐνώνεται τόσο μαζὶ Του πού τοῦ ὁμοιάζει κατὰ χάριν σὲ ὅλα. Καὶ ὅπως ἐρμηνεύει καὶ ὁ ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης, «ἡ ἀγάπη τοῦ Παύλου στὸν Χριστὸ τὸν ἔκανε νὰ ὁμοιάσει ὀλόκληρος μὲ τὸν Χριστό».

Παράδειγμα πίστεως πού μεταβλήθηκε σὲ πλήρη δικαίωση τοῦ πόθου του εἶναι τὰ λόγια τοῦ ἀπ. Ἀνδρέα πάνω στὸν δικό του σταυρό: «᾿Ω Σταυρέ... ἰδοὺ τώρα ἀπολαμβάνω τὴν τελείωση τοῦ πόθου μου». Πόθος του ἦταν ἡ ἐν Χριστῷ δικαίωσή του, ἡ ἐνωσή του μὲ τὸν Χριστό πάνω στό μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ. Ἐπίσης, χαρακτηριστικὰ τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ τοῦ θεοῦ πόθου εἶναι καὶ τὰ λόγια τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου: «Ὁ ἐμός ἔρωσ ἐσταύρωται», δηλ. ἡ ἀγάπη μου στὸν Χριστό εἶναι σταυρωμένη μέσα μου.

Ἡ ἐμπειρία τῆς θείας ἀγάπης στὸν σύγχρονο κόσμο

Πόσο εὐκόηλο εἶναι νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό στὴν τόσο ταραγμένη ἐποχὴ μας; ᾿ Αν λάβουμε ὑπόψη μας τὴ διαπίστωση ὅτι ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν σιγὰ σι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἑμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἑμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὑρεθήκαμε καί ἑμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διὰ νά ζῆσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἔχω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός· τήν ζωὴν τὴν ὁποία τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τὴν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γὰ ὄλο καί ψυχραίνεται καί ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη στήν εἰλικρίνεια τῶν συνανθρώπων ἔχει ὑποστῆ κι αὐτὴ κληνισμό, αὐτὰ τὰ σημεῖα κάνουν τὴν ἀνάγκη τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης πολλὴ ἔντονη καί τὴν ἀναζητήσῃ της μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπείγουσα. Καί δέν ἀπαιτοῦνται χρήματα ἢ ἰδιαίτερες γνώσεις ἢ προσβάσεις καί γνωριμίες, ἀλλῆ μιά ἀνοικτὴ καρδιά πού ζητᾷ μέ προθυμία τό χάδι καί τὴ θερμὴ τῆς θείας ἀγάπης καί μπορεῖ νά τὴ βρεῖ πλοῦσια μέσα στό μυστήριο τῆς πίστεως, μέσα στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, πού συνέχεια προσφέρεται δωρεάν στήν ὀρθόδοξη θεία ἰατρεία.

Γιατί πολλοὶ ἀφήσαμε αὐτὴ τὴ μεγάλη δωρεὰ καί ξεγελεστήκαμε ἀπό τὰ «ξυλοκέρατα» τοῦ κόσμου τούτου; Τί περισσότερο θέλουμε ἀπὸ μιά μεγάλη ἀγάπη πού ἀπλήθηκε πάνω στὸν Σταυρό, ἀπὸ τόν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ πού τόσο μᾶς ἀγάπησε; Γιατί ἀφήνομε τόν διάβολο νά σβήνει τὴν πίστη μας στήν προσφορά τῆς ἀγάπης Του;

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μιά τόσο μεγαλειώδης ἀλλῆ καί τόσο ἀπλή καί προσιτὴ σωτηρία εἶναι ὅ,τι χρειαζόμαστε στήν ἐποχὴ μας. Δέν περιέχει ὑποσχέσεις ἀνεκπλήρωτες οὔτε στόχους ἀνεπιβατούς. Εἶναι ὅλα τόσο ἀληθινὰ, τόσο ζωντανὰ, τόσο θεϊκὰ! Ἐκεῖνος μᾶς ἔδωσε τὴ ζωὴ, γιατί ἡ ζωὴ δέν δημιουργεῖται ποτέ ἀπὸ μόνη της. Ἐκεῖνος μᾶς δίνει καί τὴν αἰώνια ζωὴ, διότι γι' αὐτὴ μᾶς ἔπλασε. Παράδειγμα δυνατὸ ἀποτελεῖ ὁ ἅπ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος «ὅσο ζοῦσε στὸν κόσμον, πρὶν γνωρίσει τόν Χριστό, ἦταν φυσικὸ κτίσμα (δημιούργημα) τοῦ Θεοῦ... ὅταν ὁμως ὁ Θεὸς κατοίκησε μέσα του, ἔγινε μέ τὴ χάρι Του ἄκτιστος, αἰώνιος, ἀθάνατος» (Γρηγόριος Παλαμᾶς). Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

20 Σεπτεμβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Εύσταθίου μεγαλομάρτ. καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ, († 118) Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος.
Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34 - θ' 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Σεπτεμβρίου, Α' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. στ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε' 1-11.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στὶς δραστηριότητες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντάσσεται καί τὸ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὅσους ἀπὸ ἐμᾶς, ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Τὸ Σεμινάριο διαρκεῖ δύο ἔτη καί ἀκολουθεῖ ἓνα ἔτος Ἐπιμορφώσεως.

- *Ἐγγραφές:*

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τὴς 19 Νοεμβρίου, στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητας, καί κατά τὴς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.

- *Ἐναρξη μαθημάτων:*

Στὶς 22 Ὀκτωβρίου 2009, ἡμέρα Πέμπτη, θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

- *Διάγραμμα Λειτουργίας:*

Τά μαθήματα διαρκοῦν δύο ὥρες καί γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο σπὴν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονὴ Πετράκη).

Τὸ πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τὴς ἀκόλουθες θεματικὲς ἐνότητες: Στὸ πρῶτο καί τὸ δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικὲς γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος, γνώσεις πού ἔχουν ἀμεση σχέση μέ τὴν Κατηχητικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

- *Πληροφορίες:*

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητας, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346-344 (καθημερινά 8π.μ. – 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---